

Per JesusR el dl., 02/09/2019 - 12:11

Als nous autobusos de Badalona —darrer model—, segons abans d'obrir les portes els passatgers reben aquesta informació: "Atenció: obrint portes". I abans de tancar-les, sona "Atenció: tancant portes". Si fas un trajecte una mica llarg, aquesta repetició indicativa ha entrat en el més profund de les oïdes.

Ara que molta gent ha tornat a casa, ara que tot torna a rutllar amb creixent ritme de vida, podríem fer-nos dues preguntes: aquest estiu hem obert o tancat algunes portes?

ATENCIÓ: OBRINT PORTES. Parem atenció: quines portes hem obert en el nostra cor o a la nostra ment? Àmbit familiar, amistats noves o renovades, experiències de nous espais, noves cultures... Si hi ha respostes (també podria no haver-ne), assenyalem-ne un parell que voldríem agrair i fer present en endavant. I, per cert, quines portes o quina porta has obert al Senyor? Segurament, amb la discreció que li és pròpia, ha trucat algunes vegades, indirectament o directa. La seva veu no és mecànica, és profundament humana i més.

ATENCIÓ: TANCANT PORTES. Potser has tancat la teva porta a persones properes, familiars, amics, companys de feina, desconeguts, refugiats. Si es dona el cas pots examinar què ha passat. No és propi del teu cor ni de la teva ment, tancar. Al contrari. Però quan passa cal veure per què. Potser fins i tot pots encara intentar re-obrir. Potser has tancat alguna porta al Senyor? Directament, no ho crec, però indirectament- directa... com va?

Per finalitzar aquesta reflexió-meditació, obre la porta del teu cor i ves repetint al ritme de la respiració: "Jesús, soc aquí, Senyor meu i Déu meu".
